

Володимир Паніотто
Генеральний директор КМІС

Дорогі читачі!

Перед вами огляд роботи Київського міжнародного інституту соціології (КМІС) за I квартал 2011 року. Чесно кажучи, спершу ми планували зробити його за 2010 рік, але матеріалу було занадто багато і, коли ми опрацювали його, минув уже I квартал цього року*. Тому вирішили включити до цього числа найцікавіші матеріали минулого року. Передбачається, що видання електронного журналу сприятиме виконанню нашої місії – надавати українському суспільству високоякісну інформацію про те, яким є його політичний, соціальний і соціально-економічний стан і що думають про цей стан різні соціальні групи й категорії населення країни.

У 2010 році вийшла у світ чудова книга нашого колеги, заступника директора Інституту соціології НАН України Євгена Головахи «Психологія та інші кумедні науки. Альтернативний словник» (М.: Смысл, 2010). Зрозуміло, і соціологія потрапила до цієї книги як кумедна наука, її там присвячено великий розділ. Ми повністю солідаризуємося з Євгеном у цій оцінці й наводимо підтвердження з досвіду наших досліджень (Розділ ПОЛЬОВІ НОТАТКИ).

Сподіваємося, що наш огляд буде цікавим або корисним для Вас (чи навіть цікавим і корисним водночас). Та головне, нашої розсилки дуже легко позбутися: надішліть мейл із темою «UNSUBSCRIBE» за адресою review@kiis.com.ua – і Ви його більше не одержите. Якщо ж, навпаки, комусь із Ваших знайомих це може бути цікаво, сміливо пересилайте їм посилання на наш журнал. Передплатити «КМІС-РЕВ'Ю» легко: просто скажіть нам про це у своєму листі і надішліть на цю ж адресу review@kiis.com.ua.

Це наш перший досвід, тому будемо раді будь-яким запитанням, зауваженням і пропозиціям, а також Вашій думці, чи варто взагалі видавати такий журнал. Контактна особа – Тетяна Пясковська (tpiaskovskaya@kiis.com.ua).

* Пригадую радянський анекдот про італійські «Червоні бригади», які викрали і вбили голову уряду Італії Альдо Моро. За анекдотом, розслідування показало, що це зробив російський розвідник Іванов. «Навіщо ж, – запитували його журналісти, коли його справу розкрили, – адже Альдо Моро співробітничав з комуністами?» «Розумієте, – виправдовувався Іванов, – взагалі-то мене послали вбити Муссоліні, але доки візу оформляли...»